

Salarii, contribuții sociale și de asigurări de sănătate, angajat și angajator

S.C. LOTRIȘOR S.R.L. este societate comercială înființată în luna martie 2015, cu un capital social subscris și vărsat în sumă de 400 lei de către cei doi asociați. Obiectul de activitate este înscris la grupa 620 „Activități de servicii în tehnologia informației” dezvoltat pe codul CAEN 6202 „Activități de consultanță în tehnologia informației”, 6203 „Activități de management (gestiune și exploatare) a mijloacelor de calcul” și 6209 „Alte activități de servicii privind tehnologia informației”. Pentru începerea activității în luna aprilie 2015, în data de 24.03.2015 încheie 5 contracte de muncă pe perioadă nedeterminată pentru angajarea următoarelor categorii de salariați:

- un director tehnic;
- un director economic;
- doi tehnicieni echipamente de calcul și rețele;
- un economist.

Valoarea totală a salariilor brute conform statului de salarii întocmit pentru luna aprilie este în sumă de 9.800 lei conform statului de salarii întocmit după cum urmează (vezi pagina următoare).

Statul de salarii reprezintă documentul justificativ pentru efectuarea înregistrărilor în evidența contabilă atât a cheltuielilor de exploatare, cât și a sumelor datorate bugetului general consolidat.

Cheltuielile de exploatare ale angajatorului sunt formate din:

- cheltuieli cu salariile brute în sumă de 9.800 lei, conform contractelor de muncă încheiate cu salariații;
- cheltuieli cu asigurările sociale și de sănătate în sumă de 2.231 lei conform prevederilor Codului fiscal.

Înregistrările contabile care se efectuează la 30.04.2015 sunt următoarele:

● cheltuieli cu salariile:

641	=	421	9.800 lei
„Cheltuieli cu salariile personalului”		„Personal – salarii datorate”	

● contribuții datorate de angajați prin reținerea la sursă efectuată de angajator:

421	=	%	1.617 lei
„Personal – salarii datorate”			
		4372	49 lei
		„Contribuția personalului la fondul de șomaj”	
		4312	1.029 lei
		„Contribuția personalului la asigurările sociale”	
		4314	539 lei
		„Contribuția angajaților pentru asigurările sociale de sănătate”	

Amortizarea contabilă a activelor corporale

Amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale este reglementată prin Legea nr. 15 din 24 martie 1994, republicată, privind amortizarea. Prin amortizare are loc recuperarea uzurii fizice și morale a activelor corporale și necorporale supuse deprecierii, prin utilizare sau în timp a acestora cu scopul refacerii capitalului angajat. Înregistrarea cheltuielilor cu amortizarea mijloacelor fixe amortizabile este obligatorie. Amortizarea se stabilește prin aplicarea cotelor de amortizare asupra valorii de intrare a mijloacelor fixe și se include în cheltuielile de exploatare.

Amortizarea mijloacelor fixe se calculează începând cu luna următoare punerii în funcțiune, până la recuperarea integrală a valorii de intrare, conform duratelor normale de funcționare. Aceste durate sunt reglementate prin H.G. nr. 2.139 din 30 noiembrie 2004 pentru aprobarea Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe.

Durata normală de funcționare este durata de utilizare în care se recuperează, din punct de vedere fiscal, valoarea de intrare a mijloacelor fixe pe calea amortizării. Astfel, durata normală de funcționare este mai redusă decât durata de viață fizică a mijlocului fix respectiv.

Cheltuielile de exploatare cu amortizarea sunt recunoscute în contul de profit și pierdere deoarece prin amortizare se poate evalua în mod credibil o diminuare a beneficiilor economice viitoare în strânsă legătură cu diminuarea valorii unui activ. Recunoașterea cheltuielilor cu amortizarea înregistrate în debitul contului 6811 „Cheltuieli de exploatare privind amortizarea imobilizărilor” are loc simultan cu recunoașterea reducerii valorii activelor prin amortizare, înregistrată în creditul contului 281 „Amortizări privind imobilizările corporale”, dezvoltat pe următoarele grupe de conturi, în funcție de natura imobilizării corporale:

- 2811. Amortizarea amenajărilor de terenuri;
- 2812. Amortizarea construcțiilor;
- 2813. Amortizarea instalațiilor și mijloacelor de transport;
- 2814. Amortizarea altor imobilizări corporale;
- 2815. Amortizarea investițiilor imobiliare;
- 2816. Amortizarea activelor corporale de explorare și evaluare a resurselor minerale;
- 2817. Amortizarea activelor biologice productive.

Cheltuieli cu amortizarea după efectuarea reparațiilor prin înlocuirea elementelor componente

În data de 30 martie 2012, S.C. Noraprod S.R.L. achiziționează un electrostivitor în valoare de 13.440 lei, exclusiv TVA. Durata normală de amortizare este de 8 ani și amortizarea se calculează începând cu luna aprilie 2012. Rata lunară de amortizare este în sumă de 140 lei (13.440 lei / 96 luni = 140 lei).

În a doua decadă a lunii martie 2015, motorul electrostivitorului se defectează, fără a fi posibilă repararea acestuia. Pentru a continua utilizarea electrostivitorului, S.C. Noraprod S.R.L. decide înlocuirea motorului, cu unul nou, achiziționat, montat până pe

data de 31 martie 2015, conform procesului-verbal de recepție și punere în funcțiune a electrostivitorului. S.C. Noraprod S.R.L. are în vedere prevederile art. 6 lit. a) din Legea nr. 15/1994: „Nu sunt considerate mijloace fixe: a) motoarele, aparatele și alte subansambluri ale mijloacelor fixe, procurate în scopul înlocuirii componentelor uzate cu ocazia reparațiilor de orice fel, care nu modifică parametrii tehnici inițiali ai mijlocului fix”, motiv pentru care nu înregistrează valoarea motorului în evidența contabilă de sine stătător deoarece nu este un mijloc fix, ci o parte componentă a electrostivitorului, tratat în ansamblul său, ca un mijloc fix.

Motorul astfel achiziționat este destinat înlocuirii celui vechi cu scopul menținerii parametrilor tehnici inițiali. În acest caz, valoarea motorului nou, achiziționat în data de 24 martie 2015 la valoarea de 3.800 lei, exclusiv TVA, pentru care s-au facturat lucrări de montaj în sumă de 800 lei, exclusiv TVA, se adaugă la valoarea rămasă a electrostivitorului la data de 31 martie 2015. Pentru a stabili valoarea inițială a motorului vechi, înlocuit, societatea desemnează o comisie tehnică.

amortizare

Conform procesului-verbal încheiat, comisia tehnică stabilește că valoarea motorului vechi a fost de 3.200 lei, exclusiv TVA. După eliminarea valorii amortizate parțial a motorului defect pe o perioadă de 36 luni cu valoarea motorului nou, S.C. Noraprod S.R.L. stabilește o nouă rată de amortizare a electrostivitorului care urmează a se utiliza începând cu luna aprilie 2015 pe întreaga perioadă rămasă de amortizat.

Înregistrările contabile care se efectuează:

● achiziția în data de 20 aprilie 2012:

2131	=	404	13.440 lei
„Echipamente tehnologice” (mașini, utilaje)		„Furnizori de imobilizări”	

● exercitarea dreptului de deducere la data achiziției achiziției:

4426	=	404	3.226 lei
„TVA deductibilă”		„Furnizori de imobilizări”	

Achiziția electrostivitorului este evidențiată în Registrul bunurilor de capital ca document de evidență fiscală din punctul de vedere al TVA.

● amortizarea lunară la sfârșitul fiecărei luni calendaristice:

6811	=	2813	140 lei
„Cheltuieli de exploatare privind amortizarea imobilizărilor”		„Amortizarea echipamentelor tehnologice”	

Cheltuielile de exploatare înregistrate cu amortizarea pentru o perioadă de 36 luni (aprilie 2012 – marti 2015, inclusiv), sunt în sumă de 5.040 lei (36 luni x 140 lei = 5.040 lei).

Achiziția intracomunitară de bunuri

Achiziția intracomunitară în România se referă la bunuri mobile corporale expediate sau transportate dintr-un stat membru, altul decât România, în România, la destinația indicată de către cumpărătorul acestora stabilit pe teritoriul României.

Din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, cumpărătorul poate fi:

- persoană impozabilă definită prin Codul fiscal la art. 125¹ – Semnificația unor termeni și expresii alin. (1) pct. 18: „*persoană impozabilă are înțelesul art. 127 alin. (1) și reprezintă persoana fizică, grupul de persoane, instituția publică, persoana juridică, precum și orice entitate capabilă să desfășoare o activitate economică*”;
- persoană neimpozabilă definită prin Codul fiscal la art. 125¹ – Semnificația unor termeni și expresii alin. (1) pct. 20: „*persoană neimpozabilă reprezintă persoana care nu îndeplinește condițiile art. 127 alin. (1) pentru a fi considerată persoană impozabilă*”.

În funcție de condiția de livrare negociată între cei doi parteneri ai unei tranzacții comerciale, transportul bunurilor poate fi efectuat de către cumpărător sau de către furnizor sau de către altă persoană în contul furnizorului sau cumpărătorului.

Regula generală prevede că achiziția intracomunitară de bunuri este impozabilă în România, obligat la plata taxei pe valoarea adăugată fiind cumpărătorul bunurilor, dacă este persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, fie în regim normal conform prevederilor art. 153 din Codul fiscal, fie doar pentru efectuarea achizițiilor intracomunitare conform prevederilor art. 153¹ (dacă a depășit plafonul de 10.000 euro cu un echivalent de 34.000 lei). Plafonul de 10.000 euro este exclusiv taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată în statul membru din care se expediază sau se transportă bunurile respective.

Obligația de plată cu privire la achiziția intracomunitară de bunuri efectuată pe teritoriul României este reglementată prin art. 150¹ din Codul fiscal.

Achiziția intracomunitară de bunuri nu este impozabilă în România în situația în care cumpărătorul, persoană impozabilă stabilită în România, aplică regimul special de scutire de la înregistrarea în scopuri de TVA (a realizat un plafon sub 220.000 lei) și nu a efectuat achiziții intracomunitare de bunuri a căror valoare depășește în cursul unui an calendaristic plafonul de 10.000 euro).

Prin excepție de la regula generală, nu sunt impozabile în România achizițiile de bunuri pentru care vânzătorul stabilit pe teritoriul unui stat membru este o persoană impozabilă revânzătoare, iar bunurile au fost taxate în statul membru de unde sunt furnizate, conform regimului special prin aplicarea cotei TVA la marja de profit.

Achiziții intracomunitare de bunuri, impozabile în România

Pentru aceste operațiuni, tratamentul fiscal este diferit, fiind condiționat de starea fiscală a cumpărătorului din România care poate fi:

1. persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA în regim normal conform prevederilor art. 153 (s-a înregistrat prin opțiune sau a depășit plafonul de scutire de 220.000 lei);
2. persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA doar pentru efectuarea de achiziții intracomunitare de bunuri, conform obligației de la art. 153¹ (a depășit plafonul de 10.000 euro format din valoarea achizițiilor intracomunitare de bunuri, exclusiv TVA, realizate într-un an calendaristic);
3. persoană impozabilă care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 sau art. 153¹.

Tratamentul fiscal diferit aplicat achizițiilor intracomunitare de bunuri, impozabile în România, impune aplicarea unui tratament contabil diferit pentru fiecare din cele 3 situații enumerate anterior.

1. Persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA în regim normal

S.C. LORASIM S.R.L., persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA în România și înscrisă în Registrul operatorilor intracomunitari, având drept perioadă fiscală trimestrul calendaristic, achiziționează în luna martie 2015 un număr de 25 de biciclete pentru copii cu scopul vânzării acestora în magazinul său de desfacere cu amănuntul. Valoarea totală a mărfurilor este în sumă de 3.000 euro conform facturii nr. 938283/20.03.2015, emise de furnizorul Trovatello din Italia, înregistrat în scopuri de TVA în Italia. Pe factura emisă, furnizorul intracomunitar înscrie mențiunea „livrare scutită de TVA în Italia, impozabilă la cumpărător”.

Obligația de plată a TVA este îndeplinită de către S.C. LORASIM S.R.L. din România prin aplicarea regimului de taxare inversă, calculând TVA datorată prin aplicarea cotei standard de 24% la o bază de impozitare în lei, determinată prin utilizarea cursului valutar în vigoare la data emiterii facturii de către furnizor. Conform calculelelor efectuate, baza de impozitare a TVA este în sumă de 13.291,80 lei (3.000 euro x 4,4306 lei/euro = 13.291,80 lei). Suma TVA datorată este de 3.190 lei (13.291,80 lei x 24% = 3.190 lei).

Plata facturii externe se efectuează de către S.C. LORASIM S.R.L. în data de 26.03.2015.

Pentru a asigura concordanța dintre evidența contabilă și cea fiscală, cumpărătorul din România efectuează, pe baza documentelor justificative, următoarele înregistrări contabile:

- primirea și recepția mărfurilor în valoare totală de 3.000 euro la un curs valutar de 4,4306 lei/euro în vigoare la data de 20.03.2015 conform facturii emise de partenerul extern ca document justificativ:

Avans achitat pentru achiziții intracomunitare de bunuri

În cazul achitării unui avans pentru o achiziție intracomunitară de bunuri, cumpărătorul din România înregistrat în scopuri de TVA în regim normal nu este obligat să emită autofactura chiar dacă furnizorul nu emite o factură comercială. În lipsa facturii emise de către furnizorul intracomunitar pentru valoarea avansului încasat, cumpărătorul din România nu datorează TVA prin aplicarea regimului de taxare inversă materializat prin formula contabilă:

4426	=	4427	pentru avansul
„TVA deductibilă”		„TVA colectată”	achitat

Astfel, valoarea unui avans achitat pentru care nu s-a primit factura de la furnizor nu se evidențiază în jurnalele de TVA, motiv pentru care valoarea acestuia nu se raportează nici prin decontul de TVA cod 300, dar nici prin declarația recapitulativă cod 390 VIES în luna în care a fost achitat.

Acest aspect rezultă în mod expres din următoarele două acte normative:

- O.M.F.P. nr. 1.790 din 20 noiembrie 2012 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (300) „Decont de taxă pe valoarea adăugată” prin care se precizează că la rândurile 5 și 18 se înscriu informațiile preluate din jurnalul de cumpărări, privind baza de impozitare pentru achizițiile intracomunitare de bunuri și taxa pe valoarea adăugată aferentă, pentru care exigibilitatea taxei intervine în perioada de raportare, *„inclusiv sumele din facturile primite pentru plăți de avansuri parțiale pentru achiziții intracomunitare de bunuri”;*
- O.M.F.P. nr. 76 din 21 ianuarie 2010 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (390 VIES) „Declarație recapitulativă privind livrările/achizițiile/prestările intracomunitare”: *„Achiziții intracomunitare de bunuri – se înscrie suma totală a achizițiilor intracomunitare de bunuri, pe fiecare furnizor, pentru care persoana impozabilă care depune declarația este obligată la plata taxei conform art. 151 din Codul fiscal, și pentru care exigibilitatea taxei intervine în luna calendaristică respectivă, inclusiv sumele din facturile primite pentru plăți de avansuri pentru achiziții intracomunitare de bunuri.”.*

Regimul de taxare inversă în cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri se aplică la data faptului generator și a exigibilității TVA. Faptul generator intervine la data livrării bunurilor de către partenerul extern, aspect reglementat prin art. 135 „Faptul generator și exigibilitatea pentru achiziții intracomunitare de bunuri” alin. (1) din Codul fiscal alin. (1): *„În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, faptul generator intervine la data la care ar interveni faptul generator pentru livrări de bunuri similare, în statul membru în care se face achiziția”* fără a interveni la data plății unui avans de către cumpărătorul din România. Aceste prevederi trebuie coroborate cu cele de la pct. 17 alin. (1) din normele de aplicare ale acestui articol: *„Faptul generator în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri și faptul generator în cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri intervin în același moment, respectiv în momentul livrării de bunuri.”*

taxare
inversă

Exigibilitatea TVA intervine fie la data emiterii unei facturi de către partenerul extern pentru avansul încasat sau pentru bunurile livrate, fie la data emiterii unei autofacturi

TVA

TVA

de către cumpărătorul bunurilor pentru achiziția de bunuri dacă factura pentru bunurile livrate nu a fost emisă de către partenerul intracomunitar. Acest aspect este reglementat prin art. 135 alin. (2): „În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevăzute în legislația altui stat membru la articolul echivalent art. 155 alin. (14) ori în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, dacă nu a fost emisă nicio factură..... până la data respectivă.”

Aceste prevederi trebuie coroborate cu cele de la pct. 17 alin. (2) din Normele de aplicare a acestui articol: „Dacă furnizorul optează pentru emiterea facturii anterior faptului generator de taxă pentru livrarea intracomunitară de bunuri efectuată în condițiile art. 143 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în cazul încasării de avansuri, exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare la beneficiar intervine la data emiterii facturii, conform art. 135 alin. (2) din Codul fiscal.”

În concluzie, regimul de taxare inversă se aplică fie la data facturii emise de către furnizorul intracomunitar pentru avansul încasat sau pentru bunurile livrate, fie la data autofacturii emise de către cumpărătorul din România pentru bunurile primite fără factură.

Obligația emiterii autofacturii de către cumpărătorul din România este reglementată prin Normele de aplicare a art. 135, la pct. 17 alin. (3) „Dacă beneficiarul nu a primit o factură de la furnizor până în a 15-a zi a lunii următoare celei în care a avut loc faptul generator, are obligația să emită autofactura prevăzută la art. 155¹ alin. (1) din Codul fiscal.”

De regulă, pentru a încasa un avans, furnizorul intracomunitar emite o factură proforma, document care nu reprezintă document justificativ d.p.d.v. contabil, dar nici document fiscal d.p.d.v. al TVA. Pentru plata efectuată în baza unei facturi proforma, cumpărătorul din România, înregistrat în scopuri de TVA în regim normal, nu trebuie să aplice regimul de taxare inversă prin formula contabilă:

4426	=	4427
„TVA deductibilă”		„TVA colectată”

În acest caz, cumpărătorul din România înregistrează avansul achitat doar în evidența contabilă, pe baza extrasului de cont ca document justificativ, fără a completa evidența fiscală organizată pe baza jurnalelor pentru TVA.

Firma Lotrișor din România, persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA în regim normal, înscrisă în Registrul operatorilor intracomunitari, având drept perioadă fiscală luna calendaristică, achită în luna martie 2015 un avans în sumă de 1.000 euro în favoarea firmei Automatique din Franța, înregistrate în scopuri de TVA în Franța. Suma de 1.000 euro se achită în avans în data de 10.03.2015 pentru efectuarea unei achiziții intracomunitare de bunuri constând în 50 buc. tastaturi wireless pentru calculatoare, la prețul unitar de 20 euro/bucată, exclusiv TVA, deoarece firma Lotrișor comunică partenerului său codul de înregistrare în scopuri de TVA emis de autoritatea fiscală din România.

Registrul de bani personali

Prin O.U.G. nr. 8 din 22 aprilie 2015 pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial nr. 285 din 28 aprilie 2015, s-a reglementat obligativitatea înființării documentului de evidență fiscală „**Registrul de bani personali**”, aspect reglementat prin introducerea lit. i) art. 4 alin. (12), după lit. h) din O.U.G. nr. 28 din 25 martie 1999, republicată, privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale.

Registru
de bani
personali

Astfel, începând cu data de 9 mai 2015, la ora începerii programului de lucru, în „**Registrul de bani personali**” trebuie înregistrate sumele deținute de personalul operatorului economic. Sumele de bani înregistrate la sfârșitul programului de lucru care nu se regăsesc nici în raportul zilnic emis de casa de marcat, nici în registrul special, dar nici în registrul de bani personali reprezintă sume nejustificate.

Suma nejustificată este definită prin O.U.G. nr. 8/2015 drept:

- contravaloarea bunurilor livrate sau serviciilor prestate pentru care nu s-au emis bonuri fiscale;
- valoarea bacșurilor încasate pentru care nu s-au emis bonuri fiscale;
- diferența până la prețul de vânzare al bunului sau tarifului de prestare a serviciului în cazul emiterii de bonuri cu o valoare inferioară;
- contravaloarea bunurilor livrate sau serviciilor prestate fără respectarea prevederilor art. 1 alin. (8). Art. 1 alin. (8) se referă la obligația înscrierii în Registrul special a sumelor încasate pe bază de chitanțe, în cazul defectării aparatului de marcat electronic fiscal, până la repunerea în funcțiune a acestuia.

Prevederile O.U.G. nr. 8/2015 au intrat în vigoare din data de 9 mai 2015.

Modelul și conținutul registrului de bani personali, precum și procedura de înregistrare a acestuia la organul fiscal este reglementată prin O.M.F.P. nr. 513 din 30 aprilie 2015, publicat în Monitorul Oficial nr. 300 din 30 aprilie 2015. **În acest registru se înscriu următoarele informații:**

0. numărul curent;
1. data completării: zi, lună, an;
2. numele și prenumele persoanei care își desfășoară activitatea în unitatea de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor;
3. funcția persoanei înscrise în coloana 2;
4. suma de bani la începerea programului;
5. ora înregistrării;
6. semnătura angajatului.

Aspecte importante care trebuie reținute în legătură cu Registrul de bani personali:

- constituirea registrului de bani personali este obligatorie pentru fiecare operator economic care, prin natura activității desfășurate, este obligat să utilizeze aparate de marcat electronice fiscale;
- constituirea registrului de bani personali se notifică organului fiscal competent de administrare de către operatorul economic care trebuie să precizeze data deschiderii registrului și numărul de pagini, conform numerotării;

Sume încasate în plus – bacșișul

Prin O.U.G. nr. 8 din 22 aprilie 2015 pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial nr. 285 din 28 aprilie 2015, s-a reglementat tratamentul fiscal al sumelor încasate cu titlu de bacșiș. Deși sunt încasate în legătură directă cu comercializarea de bunuri sau cu prestarea de servicii către populația stabilită pe teritoriul României, sumele respective nu reprezintă contravaloarea unor livrări de bunuri sau prestări de servicii efectuate cu plată astfel încât să reprezinte operațiuni din sfera de aplicare a TVA pentru care este obligatorie colectarea TVA.

Rețineți!

Bacșișul este o sumă încasată în plus, peste valoarea unui bun comercializat la preț cu amănuntul sau a unui serviciu prestat direct către populație.

Bacșișul încasat de vânzători în cadrul comerțului cu amănuntul sau de către persoane specializate în prestarea de servicii reprezintă pentru societatea comercială o sumă încasată suplimentar care trebuie evidențiată ca poziție distinctă pe bonul fiscal, cu scopul delimitării valorii acestuia de veniturile încasate pentru livrarea de bunuri și prestarea de servicii direct către populație din obiectul de activitate al acesteia.

Prin DEX, bacșișul este definit drept o „*sumă de bani dată, peste plata convenită, pentru un serviciu personal, pentru a câștiga bunăvoința sau protecția cuiva*”. Acesta este un argument în plus pentru a considera că bacșișul este un venit al persoanei fizice care îl încasează pentru „amabilitatea” sa în relația cu clientul, fără a fi un venit al societății comerciale care realizează venituri din vânzarea de bunuri și prestarea de servicii.

Atenție!

Suma încasată în plus este un venit suplimentar al societății comerciale numai dacă nu este recunoscut drept „bacșiș” prin casa de marcat electronică fiscală.

Astfel, prin O.U.G. nr. 8/2015, bacșișul este fiscalizat, aspect reglementat prin introducerea unui nou articol în O.U.G. nr. 28 din 25 martie 1999, republicată, privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale. Acesta este articolul 22 cu 6 alineate. Sintetic, din această reglementare trebuie reținute următoarele aspecte principale:

- ⇒ bacșișul este suma de bani oferită în plus de către client, în mod voluntar, fiind diferența dintre:
 - contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate;
 - restul dat de vânzător clientului, dar nepreluat de acesta în mod voluntar.
 - ⇒ este interzis oricărui operator economic să condiționeze, sub orice formă, livrarea de bunuri sau prestarea de servicii de acordarea bacșișului de către client;
 - ⇒ suma de bani primită în plus se justifică prin înscrierea pe un bon fiscal distinct;
 - ⇒ fiecare operator economic stabilește prin propriul regulament de ordine interioară dacă veniturile provenite din încasarea bacșișului:
 - rămân la dispoziția societății;
 - se distribuie salariaților. În acest caz, venitul astfel încasat nu mai este asimilat
- În cazul în care bacșișul se distribuie salariaților;

